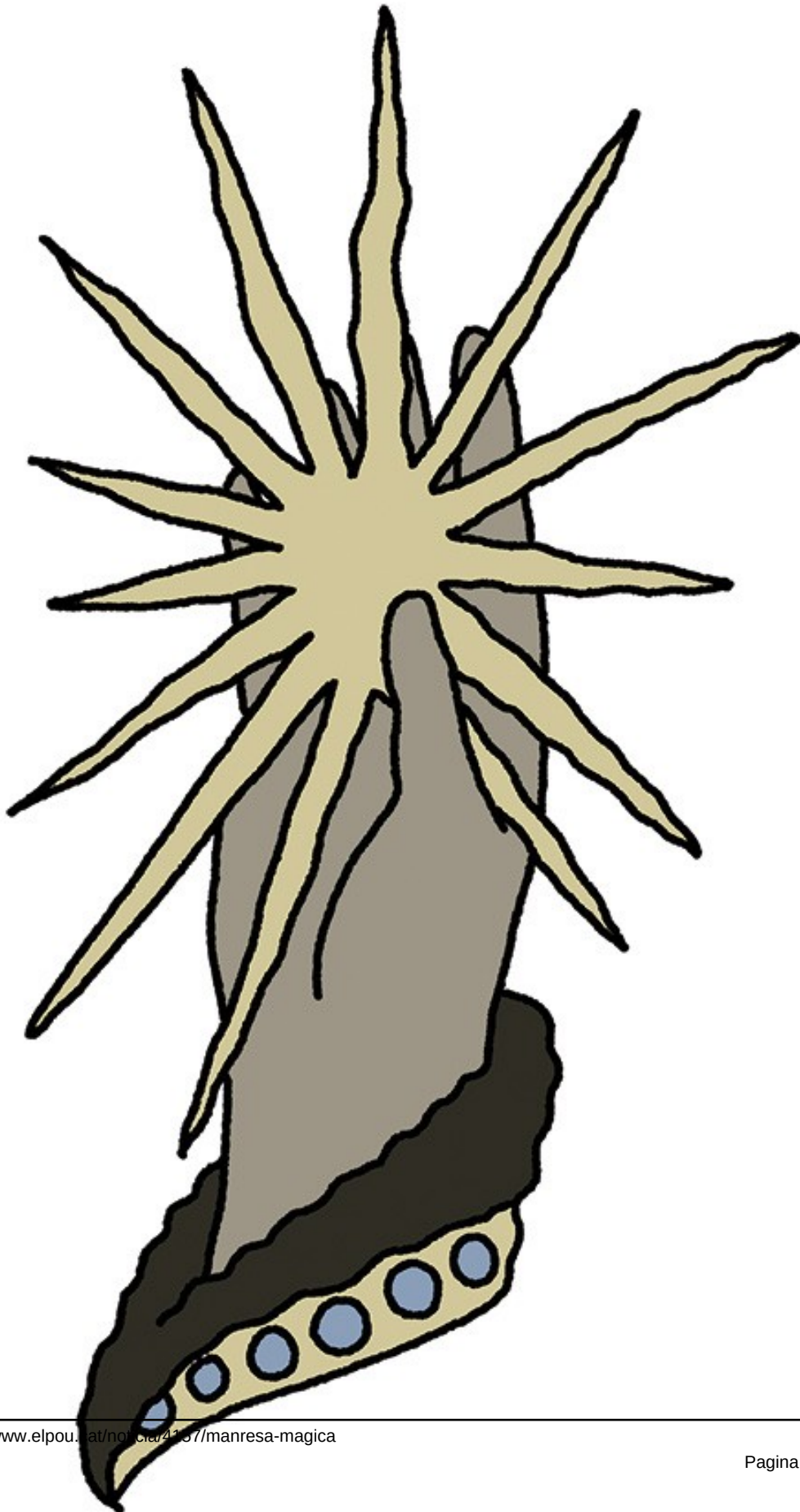

?Manresa màgica

Fa uns dies, en una conversa amb un catedràtic d'Estètica i bon amic, vaig pronunciar la paraula Manresa per referir-me al meu origen. La cara se li va il·luminar. Els ulls li espurnejaven. Va prémer les mandíbules, va empassar amb força i va dir: «Manresa és una ciutat màgica». Em va venir un atac de riure, ja només em faltava això... Però em va tallar i va pregar que el deixés explicar-se. «És la ciutat que té una marededéu que s'associa amb l'Alba, el naixement del dia i de la vida, l'alba dels temps... Que té un miracle basat en una llum prodigiosa provenint de Montserrat, muntanya màgica de Catalunya. Una ciutat aixecada sobre unes balmes mil·lenàries, on vau dreçar una gran catedral gòtica dedicada a l'Alba, i en un altre turó, un temple en homenatge al mont Carmel, el Carme, que justament va rebre aquella llum miraculosa. No em diguis que no és màgica si hi passen aquests fets extraordinaris».

Va riure, i jo més. Després es va posar seriós: «Però l'autèntica màgia manresana es troba en el que va idear, a principi del segle XVI, un passavolant que hi va caure malalt. Es deia Ignasi, havia nascut a Lloia, i ara empenia un camí nou. La màgia rau en el sistema de coneixement que va concebre després de tenir una visió, al camí de Sant Pau, que el va transformar. Des d'aquell moment ja tot era nou, diferent. Els *Exercicis Espirituals* que va escriure no passarien de ser l'anècdota d'un pseudomístic si no fos que Descartes va partir d'aquest coneixement i el va convertir en un sistema per conèixer i entendre el món». No és gaire coneguda la relació entre Ignasi i Descartes, vaig dir. «No, però és tan important que va transformar la mentalitat occidental. El món que coneixem parteix d'aquell moment únic en què, en una ciutat màgica, un soldat malalt i embogit va veure el que ningú encara no era capaç de veure». Per sort, l'amic catedràtic no em va demanar si tot això era a la base del que es prepara a Manresa de cara al 2022, i sobretot si es troba en la tesi del nou Museu.

Il·lustració: Erques Torres.